

BESTIÁDA

A SZERELEM KUTYAÜTŐI

BESTIÁDA

színes, feliratos, francia-német thriller

S Z E R E P L Ő K

Denis Menochet: Michel

Laure Calamy: Alice

Damien Bonnard: Joseph

Valeria Bruni Tedeschi: Evelyne

Nadia Tereszkievicz: Marion

Guy Roger «Bibisse» N'drin: Armand

Bastien Bouillon: Cédric

Marie Amie: Monique

S T Á B

Rendező: Dominik Moll

Forgatókönyv: Dominik Moll, Gilles Marchand

Colin Niel „Seules Les” című regénye alapján

Operatőr: Patrick Ghiringhelli

Vágó: Laurent Rouan

Zeneszerző: Benedikt Schiefer

Hangmérnök: François Maurel, Noemi Hampel és Matthias Schwab

Díszlettervező: Emmanuelle Duplay

Jelmeztervező: Isabelle Pannetier

Casting: Agathe Hassenforder

Producer: Caroline Benjo, Carole Scotta, Barbara Letellier, Simon Arnal

Gyártó: Haut et Court

Koprodukciós partner: Razor Film Produktion, France 3 Cinéma

Támogatók: Région Occitanie, Eurimages, Cnc – Mini-traité

Franco-Allemand, FFA, MBB, France 3, Canal +, Ciné+, Media,

Cnc Aide au Développement, Procirep

A D A T O K

Eredeti cím: Seules les Bêtes

Játékidő: 116 perc

Képarány: 2.39:1

Hordozók: 2K Scope DCP, BRD

Nyelv: francia 5.1, magyar felirat

Gyártási év: 2019

Származási hely: Franciaország, Németország

Korhatár besorolás: 16

Statisztikai kód: 23855

ART besorolás: ART

Tervezett bemutató: 2020. szeptember 24.

S Z I N O P S Z I S

Egy nő nyomtalanul eltűnik. Egy hóvihár után találnak rá elhagyott autójára egy kis falu határában. Míg a rendőrség tanácstalan, őt idegen keveredik gyanúba. Mindegyiknek megvan a maga sötét titka, ám szemtanú nincs - leszámítva az állatokat.

A RENDEZŐ DOMINIK MOLL

Életrajz

Dominik Moll, francia rendező és forgatókönyvíró 1962-ben született a németországi Bühlben. 2000-ben a *Harry csak jót akar*, majd 2005-ben a *Lemming* c. filmjével versenyzett a cannes-i Arany Pálmáért. Előbbi számos César-díjat is bezsebelt legjobb színész, legjobb rendező és legjobb vágó kategóriákban.

Filmográfia

2019: **Bestiáda**
2018: **Eden** (Televíziós sorozat)
2016: **Mondd ki, hogy uborka!**
2013: **The Tunnel** (Televíziós sorozat)
2011: **A szerzetes**
2005: **Lemming**
2000: **Harry csak jót akar**
1994: **Intimité**

A mikor elolvastam Colin Niel *Seules les Bêtes* c. regényét, azonnal megfogott az egyedülálló hangulata és rögtön azon kezdtem el gondolkodni, hogyan is lehetne a vászonra adaptálni a történetet. A cselekmény egy nő eltűnésének rejtélyes körülményei körül bonyolódik. Ebből öt másik történet bontakozik ki, amelyeket egy-egy karakter szemszögéből ismerünk meg. A történetek keresztezik, kiegészítik és ellent is mondanak egymásnak, ami egyrészt felkelti a néző figyelmét, másrészt arra

készíti, hogy elképzelje a történet sötét és ismeretlen részleteit. A könyv kétharmadához érve pedig átkerülünk a kihalt, elszigetelt vidéki környezetből a nyüzsgő, trópusi, elefántcsontparti fővárosba. A két teljesen eltérő világ egymás mellé helyezése nem gyakori jelenség a filmművészetben – a Francia-középhegység hófödte fensíkjairól eljutunk Abidjan egyik legszegényebb negyedébe, ami éles kontrasztot eredményez. Vitathatatlan, hogy Niel regénye nagyon is filmszerű. Gilles Marchand

(forgatókönyvíró) és én oda voltunk az ötletért, hogy egyszerre mutassuk be a francia vidéki lét nehézségeit és az afrikai megapoliszban élő fiatalok megdöbbentő helyzetét egy olyan kontinenseken átívelő történeten keresztül, ami bizonyítja, legyünk bárhol a világban, mind kapcsolódunk egymáshoz. Olyan egyedi karaktereket és történeteket ismerünk meg, amelyeket a modern világ hívott élete. Számunkra a film lényege nem abban rejlik, hogy megfejtjük ki áll az eltűnés mögött (whodunit), hanem mindinkább az, ami a karakterekben, az általuk megélt tapasztalatokban lakozik. A film tulajdonképpen öt viszonzatlan, aszimmetrikus szerelmi viszonyból áll, amiket félreértések, titkok, fantáziák és csalódások táplálnak. Minden szereplőnek az a vágya, hogy szeressen és szeretve legyen. Bízunk a szerelemben és annak erejében és ennek érdekében jó, na meg kevésbé jó dolgokra is képesek.

RENDEZŐI KOMMENTÁR

A man with a beard and short hair is shown in profile, looking out of a car window at night. The interior of the car is dark, and the background outside is also dark, with some faint lights visible through the window. The overall mood is somber and contemplative.

INTERJÚ
A RENDEZŐVEL

(SERGE KAGANSKI, FILMKRITIKUS)

A *Bestiáda* Colin Niel *Seules les bêtes* c. regényének adaptációja. Mi fogott meg a történetben téged és társíródat, Gilles Marchand-t?

Rengeteg minden. A történet egyedisége és rejtélyessége – a könyv két olyan világot mutat be, ahol minden egyes részlet szemben áll egymással. A rideg hegyvidéki fennsík dél-Franciaországban, ahol a gazdák elszigetelten élnek és nehezen kezdeményeznek társas kapcsolatokat és az ötezer kilométerre lévő afrikai metropolis, Abidjan, ahol néhány fiatalnak az az álma, hogy kiberbűnözőként meggazdagodjon. Colin Niel karakterei annyira meggyőzőek, hogy életre akartam kelteni őket a vásznon is. Ezenkívül a történet felépítése sem mindennapi, hiszen minden egyes fejezet hozzáad a különböző karakterek nézőpontjából szemlélt világhoz. Ami először szimplán stilisztikai döntésnek tűnhet, az a karakterek szerelemhez való viszonyáról is elárul valami nagyon lényegeset.

Mi a film szerkezetének a különlegessége?

Ez a felépítés rejtélyessé és bizonytalanná teszi a narratívát. Minden egyes fejezet hozzáad a cselekmény egészéhez – egy újfajta nézőpont vagy elem teljesen más fényben világítja meg mindazt, ami előtte történt. Ez bizonytalanságot kelt a nézőkben, aminek köszönhetően aktív szemtanúi lesznek az eseményeknek. Az állandóan változó nézőpontváltások eleinte nehezen követhetőnek hathatnak, de hamar izgalmassá válnak. A cselekmény egysége azonban megmarad, hiszen Evelyne Ducat eltűnése köré összpontosul minden cselekményszál.

I N T E R J Ú
A R E N D E Z Ő V E L

A film szerkezete az ún. Rashomon-struktúrát követi, amit Tarantino a *Jackie Brown*ban használt.

Igaz, de Kurosawa filmjében egy történet három különböző szempontból való interpretációját látjuk. A *Bestiádában* a nézőpontok hiányosak, összemosódnak és a cselekményszálak nem ugyanabban az időpontban zajlanak. Például az Evelyne és Marionról szóló rész Evelyne eltűnése előtt történik. Ez a konstrukció sokkal szofisztikáltabbá és játékosabbá teszi a cselekményt, ahelyett, hogy előre megtervezett tér-idő egységben gondolkoznánk.

A *Causse de Méjeannak* (Francia-középhegység karsztfennsíkjai) különleges filmes dimenziója van, legalábbis francia kontextusban. Fontos szerepet játszott ez abban, hogy erre a regényre esett a választásod?

Igen, ez egy lényegi elem volt. Eddig kétszer jártam arra és mindkétszer lenyűgözött, hogy mennyi filmes potenciál van a látványban. Ez a fennsík nem mindennapi. Hatalmas, elhagyatott, szorosokkal körülvett terület és kizárólag szűkös, kanyargó utakon közelíthető meg. A történet kihasználja a környezet ezen tulajdonságait. Néhány karakter a fennsíkon él, mások pedig a völgyben. A hófödte tájak természetesen jól néznek ki nagyvásznon, de a karakterek belső világát is bravúrosan érzékeltetik.

A karaktereid nagyon különbözőek, azonban mégis van bennük egy közös: az ellenállhatatlan vágy arra, hogy kiszakadjanak mindennapi életükből, amihez egyfajta vakság is társul vágyaik tárgyát illetően. A *Bestiáda* a romantikus viszonyokról pesszimista vagy inkább cinikus képet fest?

A karakterek nagyon idealisták. Az vezérelti őket, hogy szeressenek és szeretve legyenek. Ez lehet furcsának vagy nevetségesnek hangzik, de ők ebben akarnak hinni. Azonban van abban valami nagyon kegyetlen, hogy mindegyikük téved. Ez kölcsönöz a filmnek egy leheletnyi fekete humort és iróniát.

INTERJÚ
A RENDEZŐVEL

Michel karaktere egy másik témát is felvet a filmben: az internet- és social media függőség kérdését. Ezzel az volt a célod, hogy kritikát fogalmazz meg a modern világunkról?

Igazából ezzel az volt a célom, hogy megmutassam, mekkora hatása van az internet által kreált illúzióknak és virtuális valóságnak. Amikor a számítógéped vagy telefonod képernyőjét bújod, akkor biztonságban érzed magad, megosztasz olyan dolgokat is, amit egyébként nem tennél, ha szemtől szemben vagy az illetővel: a képernyő működhet katalizátorként, vagy éppen vészkijáratként.

Michel esetében az internetfüggősége okozza azt, hogy elhagyja a feleségét, pénzt veszít és gyakorlatilag elmegy az esze?

Amikor a kiberbűnözésről olvastam, rábukkantam olyan esetekre, amikor az áldozatoktól több ezer eurót is loptak. olvastam egy nőről, aki nem akarta elhinni, hogy a jóképű férfi, akivel online flörtölt nem létezik és kint hagyta a fényképét az éjjeli szekrényén még azután is, hogy kiderült az egész egy átverés. Az internet lehetővé teszi, hogy képzeletünk határok nélkül működjön.

De például Joseph nem internetezik, és még sincs minden rendben vele sem.

Olyan, mintha a karaktereket egy láthatatlan szál kötné össze, néha a tudomásuk nélkül. De megjelenik az afrikai sámán is és az idős falubeliek, akik szinte előre tudják, hogy mi fog történni. Ezt a metafizikai aspektust szándékosan szőtted bele a filmbe?

Igen. Abidjanban minden fiatal csaló konzultál egy sámánnal. A mindennapjaik része a mágia. Tetszett, hogy ez az irracionalitás nincs is olyan messze a valóságtól. Papa Sanou azt mondja a fiatal csalónak, hogy „A sors hatalmasabb nálad.” és a film valóban a véletlenek összjátékán alapul. Viszont Papa Sanou minden átverés után kéri a részesedését, ami inkább a materialista és nem metafizikai vonatkozásokról árulkodik.

Az anyagiasság nagyon is meghatározó eleme a filmnek.

Ez igaz. Tudjuk, hogy a pénz nem boldogít, de persze azt kívánjuk magunknak, hogy legyen több pénzünk, mert akkor talán boldogabbak leszünk. A fiatal csalóknak nagyon különleges kapcsolata van a pénzzel. El akarják

tapsolni az összes pénzüket, amint megszerzik. Nem az a céljuk, hogy a mindennapi életszínvonalukat emeljék. Egy este elköltik az egészet, hogy úgy tűnjön, mintha olyan sok pénzük lenne, hogy nekik egyáltalán nem számít. Nem a jövőbe fektetnek, hanem a jelennek élnek. Ahogy azt a fiatal Armand mondja: „Jobb egy napig gazdagnak lenni, mint rabszolgának egész életemben.”

A film politikai üzenete előre megtervezett volt?

A *Bestiáda* elsősorban egy film noir, egy thriller. Azonban az, hogy Abidjanban forgattunk és bemutatjuk mi történik az itt élő fiatalokkal, valamint a vidéki franciákkal – ennek a két világnak a bemutatása természetesen politikai dimenziókat is felvillant a filmben. Mindegy, hogy a dél-francia fennsíkon vagy Abidjanban vagy, mindenki a legjobbat akarja magának. Bár a világháló lehetővé teszi a legkülönbözőbb helyeken élő emberek összekapcsolódását, ez mégis ellentmondást képez, hiszen minél közelebb kerülünk egymáshoz virtuálisan, annál inkább elhidegülünk egymástól a valóságban.

I N T E R J Ú
A R E N D E Z Ö V E L

Beszélgessünk a színészekről egy kicsit. Laure Calamy Alice szerepében kevésbé tud kibontakozni, mint ahogy azt tőle már megszokhattuk.

Igen, ebben a szerepben nem azt az arcát mutatja, amit tőle már ismerünk, de mindig izgalmas a színészeket kimozdítani a komfortzónájukból. Laure egy odaadó gondozónőt alakít, aki mindenkin segíteni szeretne, még a férjén is, akit csal. Olyan, mint egy jó samaritánus, aki még saját hibái felett is szemet huny. Az ő karaktere akarja a leginkább megérteni a körülötte történő eseményeket, viszont ehhez neki áll a legkevesebb segítség a rendelkezésére.

Denis Ménochet tökéletes Michel szerepében, akinek egyszerre naív és gyerekes, ám a sötét oldala is megmutatkozik.

Amikor színészeket válogattunk a filmhez, akkor őt még csak a *Láthatás* c. filmben láttam, amiben szerintem lenyűgöző alakítást nyújtott. Meg voltam róla győződve, hogy neki kell Michelt játszania. Szerencsére, beleszeretett a

forgatókönyvbe és a karakterébe, amit ő maga formált kedve szerint. A forgatókönyvet olvasva úgy tűnhetett, hogy a 'chatelős' jelenetek laposak lesznek, de Denis olyan élvezettel játszotta el őket, hogy végül talán ezek a jelenetek sikerültek a legjobban.

Michel nem túl hiszékeny?

Úgy tűnhet, amikor a filmet nézzük, hogy Michel naív és mi biztosan sokkal okosabbak lennénk nála. Azt gondolom, hogy ez bonyolultabb ennél: már az elején megmondja, hogy őt nem érdekli, ha pénzt veszít, kizárólag az álmait és érzéseit követi.

Ménochet-hez hasonlóan Damien Bonnard is a középkorú francia színészek újdonsült felfedezettjei közé tartozik.

Amikor a forgatókönyvet írtuk, attól féltünk Gilles-lel, hogy Joseph és Michel karakterei túl egyformára sikerültek: két gazda, akik valószínűtlen szerelmi viszonyokba bonyolódnak. Azzal próbáltuk kidomborítani a kettejük közötti különbséget, hogy Josephet egy magányos, remeteként élő gazdaként mutattuk be. Damienből árad egyfajta sötétség és vadság, ami nagyon is illik Joseph karakteréhez. A maga módján tökéletesen testesíti meg az Isten háta mögött élő, egyedülálló ember típusát, akinek nem volt elég szerencséje ahhoz, hogy szerelmi viszonya legyen. Joseph ezt az érzelmi sivárságot egészen váratlan módon kezeli.

INTERJÚ
A RENDEZŐVEL

Valeria Bruni Tedeschi szintén sokkal visszafogottabb, mint általában, mintha hatással lenne rá a film noir stílus.

Ő egy olyan színésznő, akit nagyon kedvelek. A saját filmjeiben tökéletesen alakít olyan karaktereket, akik közel állnak hozzá valamilyen módon. A Bestiárában azt akartam, hogy egy olyan karaktert dolgozzon ki, akihez nem áll közel és akit emiatt nehezebb is eljátszania. Evelyne képes kontrollálni az érzéseit, nem akarja, hogy azok elhatalmasodjanak rajta. Nyilván vannak gyengeségei is, de ahogy Valeria a próba közben említette: „Nem kell túljátszanom a hibáit, hiszen át fog jönni anélkül is.” Valóban ez történt; szerintem lehengerlő abban a jelenetben, ahol végül felpofozza Mariont.

Nadia Tereszkievicz egy feltörekvő színész. Hogyan találtál rá?

Sok próbafelvételt csináltunk fiatal lányokkal és végül három színésznőre szűkítettük le a kört. Valeriával kellett improvizálniuk, hogy lássuk kivel van meg jobban a kémia és végül Nadiával alkották a legjobb párost.

Nadia tele van pozitív energiával és ez nagyon fontos volt számomra. Nem akartam, hogy Marionhoz bármilyen negatívum társuljon: meg kell értenünk, hogyan esett szerelembe első látásra és hogy miért kapaszkodik ebbe az érzésbe. Át kell jönnie, hogy ő fülíg szerelmes, minden kétség nélkül. Ez az elementáris hit központi tematikája a filmnek.

Hogyan találtál rá a fiatal csalót alakító színészre, Guy-Roger 'Bibisse' N'Drinre?

Amikor még a film fejlesztésének a szakaszában jártunk, felkerestük Faissol Gnonlonfint és Joel Akafout, az abidjani kiberbűnözésről szóló dokumentumfilm, a Vivre Riche producerét és rendezőjét. Ők segítettek a szereplőválogatásban is. Fontos volt számomra, hogy a kiberbűnözőket valódi csalók alakítsák. Nagyon megtetszett Bibisse az első próbafelvételeken és úgy éreztem, hogy a színészi potenciálja csak arra vár, hogy kitörhessen belőle. Sohasem színészkedett előtte, de hamar ráérezett, hogy mi kell hozzá – egy adag őszinteség és egy adag lélekjelenlét.

INTERJÚ
A RENDEZŐVEL

A Bestiáda látványvilága nagyon kifinomult. Dolgoztál már az operatőrrel, Patrick Ghiringhellivel korábban is?

Igen, az *Eden* c. sorozaton, amin nagyon szerettünk együtt dolgozni. A fényelési módszerei nagyon karakteresek, mégis visszafogottak. Mindketten szeretünk eredeti díszlettel és technikai berendezéssel dolgozni, hogy gondosan megkomponálhassuk a beállításokat és a fényhatásokat, ezért Emmanuelle Duplay látványtervező munkája nagyon fontos volt. Ahhoz, hogy egy különleges film noir-szerű látványvilágot tudjunk teremteni nemcsak a hófödte fennsík és Abidjan poros utcái közötti kontraszttal játszottunk, de a széles tájképek és az apró búvóhelyek – például Joseph szénabála rejtekhelye vagy Michel irodája – közötti ellentéttel is.

Mennyire volt nagy kihívás Abidjanban forgatni?

A Yopougon és Treichville negyedekben forgattunk, ahol konkrétan nem látsz fehér embert. Faissol Gnonlonfin és Joel Akafou segítségének köszönhetően egy helyi filmes céggel (Boucan Productions) együtt dolgoztunk, ami sok feladatot megkönnyített számunkra. A csapat vegyes volt – afrikai és európai –, ami szintén egyszerűbbé tette, hogy a helyiek elfogadjanak bennünket. Néha olyan érzés volt, mintha dokumentumfilmet forgatnánk, főleg az utcai jeleneteknél, amiben a helyiek mindennapi életét is bemutatjuk, de ez csak még hitelesebbé teszi a fiktív történetet.

Hogyan értelmezzük a film címét?

A kezdetektől fogva nagyon tetszett a cím a titokzatossága miatt, de minden alkalommal, amikor találkozom Colinnal, a regény szerzőjével, elfelejtem megkérdezni, hogy számára mit jelent. Természetesen vannak állatok a filmben, talán ők az egyetlenek, akik tudják, hogy mi történt a hóvihar estéjén.

A forgatókönyvben van egy olyan jelenet, hogy Cedric, a csendőr elmélkedik arról, hogy a marhák vajon min tűnődhetnek, amikor minket, embereket bámulnak: „Nem tudhatjuk, hogy ostobák-e, vagy sajnálnak bennünket.” Őrizzük meg ennek a rejtélynek a szépségét és döntsük el mi magunk, hogy mit jelent számunkra a cím.

INTERJÚ
A RENDEZŐVEL

A SZÍNÉSZEK

VALERIA BRUNI TEDESCHI

Torinóban született és az Amandiers Színművészeti Iskolába járt Nanterreben, ahol a Strasberg-módszert tanulta. 1983-ban a Patrice Chereau által rendezett *Hôtel de France* c. filmben kapta meg az első filmes szerepét. 1993-ban a *Les gens normaux n'ont rien d'exceptionnel* c. filmben nyújtott alakításáért César-díjat érdemelt. 1997-ben Mimmo Caloprestivel együtt írta meg *A szerelem szó létezik* forgatókönyvét. Első rendezése, a *Könnyebb a tevének...* számos díjat nyert a Tribeca Filmfesztiválon. 2007-ben a *Színésznők* c. film az Un Certain Regard program különdíjasa lett, az *Un Chateau en Italie* pedig versenyzett is az Arany Pálmáért Cannesban. 2018-ban a Velencei Filmfesztiválon mutatta be utolsó filmjét rendezőként, a *Les Estivants*-ot.

A *Becstelen Brigantyk* emlékezetes nyitójelenete óta Denis Ménochet szédítő karriert futott be, aminek jellegzetessége a diverzitás. A blockbusterektől kezdve – *Robin Hood*, *A program: Egy legenda bukása*, *7 vérfagyasztó nap* – a független filmekig – *Francia hétvége*, *A házban*, *Az erőmű* –, Ménochet alakításait a kritikusok mindig az egekig magasztalták és Franciaország egyik legjobb karakterszínészének nevezték. Nemrégiben Joaquin Phoenix oldalán játszott a *Mária Magdolna* c. filmben, míg Vincent Cassellel a *Párizs császára* c. filmben dolgozott együtt. 2019-ben az Ezüst Medvét nyert *Isten kegyelméből* c. filmben nyújtott alakítása mindenkit megindított, de a *Láthatás* c. film hozta meg neki az igazi elismerést, amiért César-díjra is jelölték. 2020-ban Benicio del Toro oldalán Wes Anderson *The French Dispatch* c. filmjében láthatjuk, valamint Xavier Beauvois *Un petit-fils* c. filmjében is felbukkan.

LAURE CALAMY

A párizsi Conservatoire Supérieur d'Art Dramatique-ban tanult. Filmes szerepei Guillaume Brac *A világ nők nélkül* c. filmjétől – amiért számos díjat zsebelt be – Blandine Lenoir *Zouzu* c. filmjéig terjed. Dolgozott már többek között Justine Triet-vel (*Egy ágyban Victoriával*), Lola Mysius-szal (*Ava*) és Guillaume Senez-vel (*Életem értelmei*); mind a három film a cannes-i Semaine De La Critique-ben debütált. Szerepelt Alain Guiraudie *Állva maradni* c. filmjében is, ami a cannes-i versenyprogramba is bekerült. 2019-ben Catherine Deneuve oldalán játszott a *Claire Darling utolsó húzása* c. filmben és az Emmanuel Mouret rendezte *Lady J*-ben is szerepet kapott. Jelenleg a *Call My Agent!* televíziós sorozat harmadik évadjának a forgatására készül.

DAMIEN BONNARD

Tanulmányait a párizsi École nationale supérieure des Beaux-Arts-ban végezte. Nagyjátékfilmes szerepeit Bertrand Blier, Virgil Vernier, Brigitte Sy rendezésében kapta. 2016-ban első főszerepe (*Állva maradni*) - ami Cannes-ban debütált – meghozta neki első César-díj jelölését. 2019-ben a *Tiszta, mint a hó* c. fímben Isabelle Huppert és Charles Berling oldalán játszott. Ugyanebben az évben a *Csak a baj van veled!* c. filmben nyújtott alakításáért César-díjra jelölték. Főszerepet kapott *Lady Ly Nyomorultak* c. filmjében, ami Cannes-ban elnyerte a zsűri díját. Roman Polanskival is együtt dolgozhatott a *Tiszt és kém: A Dreyfus-ügy* forgatásán. Nemrégiben a *The French Dispatch* szereplőgárdájához is csatlakozott.

NADIA TERESZKIEWICZ

Táncosként kezdte a pályáját, míg megkapta első filmes szerepét Dennis Berry *Sauvages* c. filmjében. Legújabb szerepeit a Roschdy Zem által rendezett *Persona non grata* c. filmben és a Thomas Vincent-rendezte *Possessions* c. sorozatban kapta.

magyarhangya

DENIS MÉNOCHET LAURE CALAMY DAMIEN BONNARD NADJA TERESZKIEWICZ BASTIEN BOUILLON GUY ROGER «BIBISSE» N'DRIN és VALERIA BRUNI TEDESCHI «BESTIÁDA» DOMINIK MOLL FILMJE
FORGATÓKÖNYV DOMINIK MOLL és GILLES MARCHAND COLIN NIEL « SEULES LES BÊTES » CÍMŰ REGÉNYE ALAPJÁN KIADÓ ÉDITIONS DU ROUERGUE OPERÁTOR PATRICK GHIRINGHELLI ZENESZERZŐ BENEDIKT SCHIEFER HANGMÉRNÖK FRANÇOIS MAUREL
NOEMI HAMPEL és MATTHIAS SCHWAB DÍSZLETTERVEZŐ EMMANUELLE DUPLAY JELMEZTERVEZŐ ISABELLE PANNETIER RENDEZŐASSZISZTENS THIERRY VERRIER GYÁRTÁSVEZETŐ DIEGO URGOITI-MOINOT VÁGÓ LAURENT ROÛAN
PRODUCER CAROLE SCOTTA CAROLINE BENJO BARBARA LETELLIER SIMON ARNAL TÁRSPRODUCER ROMAN PAUL GERHARD MEIXNER A HAUT ET COURT PRODUKCIÓJA A RAZOR FILM PRODUKTION ÉS A FRANCE 3 CINÉMA TÁRSPRODUKCIÓJA A CANAL + CINÉ + FRANCE TÉLÉVISIONS
HAUT ET COURT DISTRIBUTION THE MATCH FACTORY LA RÉGION OCCITANIE KÖZREMŰKÖDÉSÉVEL AZ EURIMAGES CENTRE NATIONAL DU CINÉMA ET DE L'IMAGE ANIMÉE FILMFÖRDÖRÜNGSANTALT MEDIENBOARD BERLIN BRANDENBURG TÁMOGATÁSÁVAL
A THE CREATIVE EUROPE PROGRAMME - MEDIA OF THE EUROPEAN UNION ÉS A PROCIREP TÁMOGATÁSÁVAL

© 2019 HAUT ET COURT RAZOR FILMS PRODUKTION FRANCE 3 CINÉMA VISA N° 150 076

